

وفیات معاصران

در سپیده دم سویین، بوز فروزدین سال ۱۳۵۵ شاهنشاهی (شمسی ۱۴۰۵) بینگامی که با ناک الالاکبر مودن، مردم را بمحراب عبادت میخواند، دکتر ناظر زاده کرمانی، شاعر، نویسنده، استاد دانشکده الهیات دانشگاه تهران بر اثر سکته قلبی نابهنجام درگذشت.

فامش احمد و پدرش محمد بود و در ۱۲۹۲ شمسی یعنی ۶۳ سال پیش در کرمان چشم بدنی گشود و در همان شهر دوره تحصیل ابتدائی را در دبستان سعادت و سه سال اول متوسطه را در دبیرستان پهلوی کرمان بد پیمود و به تهران آمد و دارالفنون

را تمام کرد و با آنکه دوره حقوق سیاسی را گذرانید در رشته ادبیات فارسی عنوان (دکترا) گرفت و رساله اجتهادیه خود را در باب (عماد فقیه) بناوری استادانی چون شادروان بدیع الزمان فروزانفر، میرزا عبدالعظیم خان گرگانی و دکتر صورتگر استادان دانشکده ادبیات با درجه بسیار خوب تصویب رساند.

از روزگار تحصیل نوشتن مقاله‌های مفید در روزنامه‌های پایتحت و سروین شعرهای نظر و در نتیجه بیرون از کارگردانان مجله ایران امروز و نویسنده روزنامه شهرآشوب و سردبیر مجله سلامت فکر و عضو سخنگوی انجمن قلم و نماینده ایران در (موتمر اسلامی) بود.

ناظر زاده بذله گوی و خوشبیان و در لهجه کرمانی شیرین زبان بود و شاگردان در محضر تدریس خسته و افسرده نمیشدند. در اعتقاد بمعانی دینی و عمل بفرائض مذهبی و احترام بشاعر مذهبی پایی بند بود. دوبار بزیارت خانه خدا مشرف گردید. دیوان شعری هم در منقبت و مدحت پیامبر اکرم (ص) و ائمه اطهار دارد که هنوز بچاپ نرسیده است.

در چند سال اخیر به بیماری قند دچار بود و در نتیجه بعارضه چشمی گرفتار آمد و بار و پا رفت و پس از عمل جراحی چشم متابفانه بینائی خود را از دست داد و از آن پس بیشتر اوقات تنها در حال فکر و ذکر و نماز و دعا بود تا آنجا که افراط در رکود و سجود را سبب خوفزی مغزی او داشته‌اند.

آثاری که از او چاپ شده عبارتست از آوازهای جوانی - آفات شرق -

شامشوم — رقص باخنجر — بر فراز سیحون — بفاطر لیلی و دختر شامگاه — کتاب خون و خاکستر او هنوز چاپ نشده است.

دکتر ناظر زاده پیش از آنکه بمقام استادی دانشکده الهیات دانشگاه تهران انتخاب شود مدتها پیشکار دارایی و شهردار کرمان و کفیل استانداری تهران و دو دوره نماینده مردم سیرجان در مجلس شورای ملی بود. او را جوانترین شهرداران لقب داده بودند و در تأسیس کارخانه قندکرمان مساعی جمله ای اثر نبود.

در هفت سال پیش، چند سالی در دانشگاه معروف سورین بتحصیل پرداخت و رسالهای ممتعی و ممتاز در مذهب جعفری، زیرنظر پروفسور هانزی درش تهیه کرد که نشان دهنده تسلط او در زبان فرانسه است.

همسر ناظر زاده عمر خود را در آموزش و پرورش گذرانده و سی سال دیگر دیپرستانهای عطار و قآنی و رئیس دیپرستان فرح بود. از این پدر و مادر شش فرزند خلف ۳ پسر و ۳ دختر بجای مانده که دوره‌های عالی تحصیلات را گذرانده‌اند. دکتر فرهاد ناظر زاده در رشته رادیو تلویزیون در آمریکا بدريافت درجه P. H. T. موفق شده و وارث صفات و کمالات پسندیده پدر خود است.

استاد ناظر زاده تا واسین روزهای عمر با آنکه از بینایی رنج میبرد و تقریباً چیزی نمیدید در دانشکده الهیات و در جمیع دانشجویان بتدريس و سخنوری میپرداخت. اشعار وی سخته و پخته و شیرین و نمکین اغلب بچاپ رسیده است و طالب فراوان دارد.

قطعه شیوا بی که با مطلع زیر در مرگ گاندی سرو جایزه دولت هند را
نصیب او گردید:

هر که از مر گفغم انگیز تو گردید آگام
کفت لا حول ولا قوه الا بالله

راه زندگی

زندگی راهی است کوته شاد از آن باید گذشت
شوربخت است آنکه از این ره هراسان بگذرد.

سخت اگر پنداریش سخت است بی شک زندگی
ور که آسان گیریش البته آسان بگذرد.

مگذران هر روز ایکسان که خوش گفت آنکه گفت
وای بر آن کس دوروز از عمر یکسان بگذرد.

گره کشای

گره کشای اگر باری از تو ساخته نیست
بهوش باش که در کار کس گره نزنی
بدان زبان که توانی دلی بست اور
چگونه در گذرند از تو گر دلی شکنی؟

قفل بوسه

سخنی روز گفتم با وی
راه اندیشه شبش زدهام
تا نگوید بهیج کس این راز
قفلی از بوسه بر لبش زدهام

سودای عشق

سودای عشق عاقل و دیوانه سوخته
در این شراره محرم و بیگانه سوخته
رندی کشید آهی و از برق آه او
یک نیمه بیش دوش ز میخانه سوخته
ساقی زهوش رفتہ و پیمانه ریخته
خاموش شمع گشته و پروانه سوخته
حال تو رهزن دل ما شد بروی تو
تأثیر آه ماست که این دانه سوخته
دانی که باده بهر چه سوزد گلوی تو
برحال عاشقان دل پیمانه سوخته
در بستان زندگی از آه آتشین
من آن بر نسدهام که مرا لانه سوخته
افسانه دل است چو این قصه لاجرم
دلها بسوزناکی افسانه سوخته

درود فراوان بروان پر فتوح او باد که قسمتی از عمر خود را در خدمت علم و
شعر و ادب و ترویج و تبلیغ حقائق دینی و مذهبی و قسمتی دیگر را بدستگیری از
یا افتادگان و گرهگشائی از کار فروماندگان گذرانید.